

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 162. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613534928/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

andre til Siden, og Leontine stod igien alene midt i Værelset, da taug pludselig Musiken, medens hun efter en gammel, bekjendt Melodie afsang følgende Stropher:

»Hvorfor svulmer Weichselfloden, som et Heltebryst,
Der i Døden knuses mod en vild, barbarisk Kyst?
Hvorfor klinger Bølgens Klage fra den sorte Grund,
Som en saaret Gangers sidste Suk i Dødens Stund?«

Da dette Vers var til Ende, begyndte Musiken igien, nye Grupper snoede sig om Leontine, og de forrige Optrin gientoges, indtil hun atter standsede, og afsang følgende Linier:

»Weichselfloden snoer sig langsomt under Krakaus
Muur,
Stærke Skarer drog at bryde Ørnens Fangebuur,
Sværd og Lee paa Sletten blinked' mellem Røg og
Damp,
Ingen Stridsmand kom tilbage fra den vilde Kamp.«

Nu antog Musiken paa ny hiint veemodige Udtryk, der ledsagede den Dands, vi først omtalte; de Dandsende bevægede sig atter i afvekslende Grupper, endelig standsede Leontine tredie Gang, og afsang, uden at ledsages af Musiken, nedenstaaende Linier:

»Derfor høre vi bestandig Suk fra Flodens Skiød,
Derfor risler den veemodig, som en Drøm om Død,
Derfor sørge Mark og Enge med den hvide Piil,
Derfor tabte Polens Døttre deres muntre Smil.«

Derpaa begyndte igien Musiken, men med et oget Udtryk, ja der gik undertiden Toner igiennem den, liig dem, der høres i Høstvinden, naar vilde Stemmer i Skovene synes at klage over Jordens henvis-